

som bl.a. foregår gennem Agenda 21-arbejdet, jf. bemærkningerne til kap. 3 om de lokale Energispareudvalg.

Ifølge stk. 2 lader miljø- og energiministeren endvidere udarbejde periodiske redegørelser for planlægningen. Dette er en videreførelse af praksis, hvor ministeren har fremlagt energipolitiske redegørelser for bl.a. energibesparelsesaktiviteterne med regelmæssige mellemrum. Det er hensigten, at denne redegørelse skal udarbejdes årligt i september måned. Redegørelsen, som skal belyse de emner, som også omfattes af planlægningen efter stk. 1, skal medvirke til at skabe rammer for den energipolitiske debat i Folketinget og for udmøntningen af nye konkrete initiativer.

Endvidere fastsætter miljø- og energiministeren ifølge stk. 3 målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser og vurderer, om der er behov for nye initiativer for at gennemføre energibesparelser for at opnå disse målsætninger. Bestemmelsen skal sikre, at der i overensstemmelse med de i lovens § 1 nævnte formål bliver fastlagt retningslinier for, hvorledes energibesparelserne kan medvirke til at opfylde de nationale og internationale energipolitiske mål.

Målsætningerne skal fastlægges for energibesparelser i de enkelte sektorer, og de vil især fokusere på sektorer af særlig betydning for energiforbrugets udvikling eller sektorer, hvor der er særligt behov for en forøgelse af indsatsen. Miljø- og energiministeren vil kunne fastsætte målsætningerne i forbindelse med fremlæggelsen af en redegørelse som nævnt i stk. 2 eller som et led i den energipolitiske debat i øvrigt om gennemførelsen af nationale eller internationale handlingsplaner.

Til § 5

Miljø- og energiministeren skal ifølge stk. 1 holde et af Folketinget udpeget udvalg – i praksis Folketingets Enerkipolitiske Udvalg - underrettet om alle væsentlige forhold vedrørende udviklingen i landets energiforbrug. Dette indebærer, at udvalget skal orienteres om forhold, der har betydning for den energipolitiske debat, herunder om prognoser for opfyldelsen af målsætningerne på energibesparelsesområdet og om strategier og væsentlige konkrete initiativer for at realisere målene. Bestemmelsen, som afspejler hidtidig praksis, svarer til § 3 i elforsyningsloven.

Ifølge stk. 2 kan miljø- og energiministeren anmode et af ministeren nedsat udvalg om en udtalelse om planlægningen, som udarbejdes som nævnt § 4, og om forhold af betydning for prioriteringen og gennemførelsen af energibesparelsesaktiviteter i øvrigt. Der sigtes til Energimiljørådet, som er et rådgivende udvalg

med repræsentation af forskellige samfundsmæssige interesser på energiområdet, og som er nedsat af miljø- og energiministeren med henblik på at rådgive denne om energipolitiske forhold.

Til § 6

Ifølge stk. 1 skal miljø- og energiministeren sikre, at energibesparelsesaktiviteterne bliver planlagt og gennemført så effektivt som muligt i overensstemmelse med lovens formål, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 1. Til opfyldelse heraf kan der særligt tages initiativer som nævnt i nr. 1-3.

Ifølge bestemmelsens nr. 1 kan miljø- og energiministeren iværksætte uvildige evalueringer af energibesparelsesaktiviteter. Evalueringen, som gennemføres af uvildige sagkyndige, der udvælges efter bestemmelserne om udbud af offentlige tjenesteydelser, kan angå aktiviteter hos alle aktører på energibesparelsesområdet. Det er hensigten, at energibesparelsesaktiviteter i de kollektive energiforsyningsvirksomheder skal kunne evalueres på tværs af de enkelte forsyningsformer for at sikre et samlet overblik over effekter.

Endvidere kan miljø- og energiministeren ifølge nr. 2 sikre oprettelsen af videncentre, databaser o.l. om energibesparelser, herunder med henblik på at få overblik over energieffektive teknologier, resultater og erfaringer fra gennemførte aktiviteter m.v.

Endelig kan miljø- og energiministeren ifølge nr. 3 fremme indgåelsen af aftaler mellem erhvervsvirksomheder, forbrugere eller sammenslutninger af disse om udvikling, markedsføring eller indførelse af energieffektive produkter, anlæg eller processer.

Miljø- og energiministeren vil således kunne tage initiativ til, at de nævnte parter indgår aftaler, der fremmer markedsføringen og udbredelsen m.v. af energieffektive produkter, anlæg eller processer, således at disse får et markedsgennembrud. Tillige vil ministeren kunne tage initiativ til, at grupper af brugere indgår aftaler eller hensigtserklæringer om kun at ville anskaffe særligt energieffektive produkter m.v. Disse produkter m.v. vil blive udvalgt efter saglige, rimelige og ikke-diskriminerende kriterier. Miljø- og energiministerens bistand ved aftalernes indgåelse vil ikke indebære økonomiske forpligtelser for ministeren.

Ifølge stk. 2 kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om, at kollektive energiforsyningsvirksomheder skal medvirke ved gennemførelse af evalueringer eller oprettelse af databaser og videncentre, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 1 og 2, i rimeligt omfang. Virksomhederne skal herunder kunne bidrage med in-